

Hem>Dina rättigheter>Tilltalade (brottmål)

Tilltalade (brottmål)

Italien

I dessa faktablad förklaras vad som händer när en person är misstänkt eller åtalad för ett brott.

Sammanfattning av det straffrättsliga förfarandet

Följande är en sammanfattning av de normala stegen i straffrättsliga förfaranden mot vuxna.

En detaljerad beskrivning av varje steg i förfarandet och om dina rättigheter finns i faktablad. Denna information ersätter inte juridisk rådgivning och är endast avsedd som vägledning.

Det straffrättsliga förfarandet inleds när polisen eller åklagaren får kännedom om en gärning som kan utgöra ett brott.

När utredningen har avslutats väcker åklagaren åtal, under förutsättning att han/hon inte anser att ärendet bör avskrivas.

När det gäller brott som ska prövas av den kollegiala domstolen, brottmålsdomstolen (motsvarar ungefär *Crown Courts* i Storbritannien (England och Wales) och *Federal Judicial District* i USA) eller i vissa fall av en domstol med ensamdomare, inger åklagaren en begäran om väckande av åtal till domaren vid den förberedande förhandlingen.

Vid slutet av den förberedande förhandlingen kan domaren antingen väcka åtal eller avsluta förfarandet.

För brott som ska avgöras av en domstol med ensamdomare eller av en fredsdomstol utfärdar åklagaren en stämning eller direkt stämning (*mandato di comparizione, citazione diretta in giudizio*).

Det förekommer även flera särskilda förfaranden: summarisk process, straffpåföljd på parternas begäran (strafflindring på grund av medverkan i brottsutredning), direkt väckande av åtal (*giudizio immediato, giudizio direttissimo*) samt strafföreläggande.

Det straffrättsliga förfarandet genomförs normalt i tre steg:

Första instansen (brottmålsdomstolen, den kollegiala domstolen, domstolen med ensamdomare och fredsdomstolen).

Appellationsdomstolen.

Kassationsdomstolen (högsta instansen).

I den första instansen insamlas alla bevis, vittnesmål och handlingar. Förfarandet avslutas med fällande dom eller frikännande.

Du kan överklaga domen i första instans.

Appellationsdomstolen kan antingen bekräfta domen i första instans eller helt eller delvis ändra den. Domstolen kan också undanröja domen och återförvisa målet till den första instansen.

Du kan överklaga appellationsdomstolens beslut till kassationsdomstolen (högsta instansen).

Kassationsdomstolen avkunnar en dom som antingen innebär att ansökan inte är tillätlig eller avvisas, att den överklagade domen undanröjs utan att målet återförvisas, eller att domen undanröjs och målet återförvisas till den första instansen.

När alla stegen i förfarandet har avslutats vinner domen laga kraft. Om det rör sig om en fällande dom med straff blir straffet verkställbart.

En detaljerad beskrivning av varje steg i förfarandet och om dina rättigheter finns i faktablad. Denna information ersätter inte juridisk rådgivning och är endast avsedd som vägledning.

Om du är ett brottsoffer hittar du all information om dina rättigheter genom att klicka [här](#).

Europeiska kommissionens roll

Observera att Europeiska kommissionen inte kan ingripa i straffrättsliga förfaranden i medlemsstaterna och att den inte kan hjälpa dig om du har klagomål. I dessa faktablad finns information om hur du framför klagomål och till vem du ska vända dig.

Klicka på länkarna nedan för att hitta den information du behöver:

1 – Mina rättigheter under utredningen

2 – Mina rättigheter under rättegången

3 – Mina rättigheter efter rättegången

Länkar

[Justitieministeriet](#)

[Allmän information om Italiens lagstiftning](#)

[Information om strafflagstiftning](#)

[Italiens advokatsamfund för brottmålsadvokater](#)

Mänskliga rättigheter

Senaste uppdatering: 22/03/2023

Sidans nationella språkversion sköts av respektive medlemsland. Översättningarna har gjorts av EU-kommissionen. Det är möjligt att översättningarna ännu inte tar hänsyn till eventuella ändringar som de nationella myndigheterna har gjort. Europeiska kommissionen fritar sig från allt ansvar för information och uppgifter i detta dokument. För de upphovsrättsliga regler som gäller för den medlemsstat som ansvarar för denna sida hänvisas till det rättsliga meddelandet.

1 – Mina rättigheter under utredningen**A) Påverkar det utredningen om jag är utländsk medborgare?**

Ja, främst därför att vissa ytterligare rättigheter och garantier är relevanta (se även *nedan*).

B) Vilka skeden har utredningen?**i. Insamling av bevisning/utredningsbefogenheter**

Polisens verksamhet vid brottsutredningar föreskrivs i artiklarna 347–357 i straffprocesslagen. Åklagarens verksamhet regleras i artiklarna 358–378 i straffprocesslagen.

ii. Anhållande

Om det föreligger särskilda omständigheter som, även om en misstänkt inte kan identifieras, tyder på att det finns en reell risk för att personen avviker, utfärdar åklagaren enligt artikel 384 i straffprocesslagen ett anhållningsbeslut. Innan åklagaren har tagit över utredningen kan polisen göra ett anhållande på

eget initiativ av en person som på sannolika skäl misstänks för ett brott för vilket lagen föreskriver ett livstidsstraff eller fängelse i två till sex år, eller ett brott som inbegriper vapen och sprängämnen, eller ett brott som begåtts för terrorismsyften, inbegripet internationell terrorism, eller omstörtande verksamhet. Om personen grips på bar gärning kan dock polisen vara tvungen eller välja att anhålla den misstänkte.

iii. Förhör

Den person som är föremål för utredning ska delta frivilligt i förhöret, även om personen anhålls eller häktas av ett annat skäl, men nödvändiga åtgärder måste vidtas för att förhindra att personen avviker eller brukar våld. Metoder eller tekniker som kan påverka självbestämmanderätten eller påverkar förmågan att minnas och bedöma fakta får inte användas, inte ens med den förhörda personens samtycke.

iv. Häktning

Häktning och andra tvångsåtgärder föreskrivs i artiklarna 272–315 i straffprocesslagen. Systemet av tvångsåtgärder bygger på principerna om lämplighet och proportionalitet, som i regel ska ligga till grund för domarens beslut om åtgärder. Det innebär att åtgärderna ska vara lämpliga i förhållande till försiktighetskraven i det enskilda fallet, och att de ska stå i proportion till sakens allvar och det straff som har blivit eller kan bli följden.

C) Vilka är mina rättigheter under utredningen?

i. Har jag rätt till en tolk och översättningar?

Ja, i enlighet med artikel 143 i straffprocesslagen.

ii. Har jag rätt att få information och ta del av handlingarna i målet?

I detta avseende bör det i allmänhet noteras att underrättelsen till den misstänkte och dennes försvarare om att förundersökningen har slutförts innehåller en kortfattad redogörelse för de sakförhållanden som ligger till grund för förfarandet, de rättsliga bestämmelser som påstås ha överträtts samt datum och plats för gärningen. Det påpekas att handlingarna i utredningen har ingetts till åklagarmyndigheten och att den misstänkte och dennes ombud har rätt att ta del av dem. Dessutom fastställs särskilda regler för rätten att få information och ta del av handlingarna i målet, särskilt när det gäller förhör eller skyddsåtgärder.

iii. Har jag rätt till en advokat och att informera en tredje part om min situation?

Den misstänkte/åtalade har rätt att utse högst två försvarare. En misstänkt/åtalad person som inte har utsett eller saknar en försvarare bistås av en offentlig försvarare. För besiktningar och visitationer gäller särskilda bestämmelser, inklusive rätten till bistånd av ombud, så länge ombudet är tillgängligt och lämpligt.

iv. Har jag rätt till rättshjälp?

Ja, om villkoren i de gällande bestämmelserna är uppfyllda.

v. Vad är viktigt att veta om

a. Oskuldspresumtion

Enligt artikel 27 i den italienska konstitutionen ska åtalade inte anses skyldiga förrän slutlig dom har meddelats.

b. Rätten att tåga och rätten att inte vittna mot sig själv

Innan ett förhör inleds ska personerna informeras om att allt de säger kan användas mot dem och att de – med förbehåll för skyldigheten att lämna personuppgifter – har rätt att inte svara på några frågor, men att förfarandet kommer att fortsätta. Om detta inte följs blir allt den förhörda personen säger obrukbart i rätten.

c. Bevisbörda

I allmänhet åligger det åklagaren att bevisa de faktiska omständigheter som ligger till grund för åtalet, det straffrättsliga ansvaret och fastställandet av påföljden eller den frihetsberövande åtgärden.

vi. Vilka särskilda skyddsåtgärder finns för minderåriga?

Reglerna för straffrättsliga förfaranden mot barn och ungdomar fastställs i presidentdekret nr 448 av den 22 september 1988. I allmänhet är detta system mer fördelaktigt för den misstänkte/åtalade, både vid förundersökningar och domstolsförfaranden.

vii. Vilka särskilda skyddsåtgärder finns för utsatta personer?

I allmänhet gäller de vanliga reglerna om skydd av relevanta individuella rättigheter.

D) Vilka rättsliga tidsfrister gäller för utredningen?

Om åklagaren inte begär att ärendet ska avskrivas måste åtal väckas inom sex månader från den dag då namnet på den person som brottet tillskrivs infördes i registret över anmälda brott. Denna tidsfrist förlängs till ett år för något av de brott som anges i artikel 407.2 a i straffprocesslagen (organiserad brottslighet, terrorism, brott som rör skjutvapen eller narkotika och andra grova brott). Under alla omständigheter får åklagaren, innan tidsfristen löper ut, begära att den domare som är ansvarig för förundersökningen förlänger ovanstående tidsfrist om det finns skäl till detta. Ytterligare förlängningar kan i regel begäras av åklagaren vid särskilt komplicerade utredningar eller om det objektivt sett är omöjligt att slutföra dem inom den förlängda tidsfristen. Den domare som är ansvarig för förundersökningen får godkänna en förlängning på högst sex månader. Förundersökningen, inklusive eventuella förlängningar, får i regel inte vara längre än 18 månader. Den längsta tiden är dock två år om förundersökningen gäller brott som avses i artikel 407.2 a eller i andra begränsade fall som fastställs i lag.

E) Vad händer under utredningen, och vad finns det för alternativ till häktning och möjlighet för överlämnande till hemstaten (europeisk övervakningsorder)?

Utöver häktning kan följande tvångsåtgärder vidtas: förbud mot att lämna landet, skyldighet att regelbundet inställa sig till polisen, avlägsnande från familjens hem, förbud mot att besöka platser som brottsoffret regelbundet vistas på, förbud mot eller skyldighet att bo på en viss adress, husarrest, tillfälligt frihetsberövande på anstalter med låga säkerhetskrav för mödrar eller tillfälligt frihetsberövande på en sjukvårdsinrättning.

Senaste uppdatering: 22/03/2023

Sidans nationella språkversion sköts av respektive medlemsland. Översättningarna har gjorts av EU-kommissionen. Det är möjligt att översättningarna ännu inte tar hänsyn till eventuella ändringar som de nationella myndigheterna har gjort. Europeiska kommissionen fritar sig från allt ansvar för information och uppgifter i detta dokument. För de upphovsrättsliga regler som gäller för den medlemsstat som ansvarar för denna sida hänvisas till det rättsliga meddelandet.

2 – Mina rättigheter under rättegången

A) Var äger rättegången rum?

I regel hålls rättegången på den plats där domstolen har territoriell och materiell behörighet för brottet i fråga.

B) Kan åtalspunkterna ändras? Om så är fallet, vilken rätt har jag till information om detta?

Om det under rättegången visar sig att sakförhållandena skiljer sig från dem som beskrivs i åtalet och inte faller under en högre domstols behörighet ändrar åklagaren åtalspunkterna och delger detta. Detsamma gäller för sammanträffande av brott och eventuella försvårande omständigheter till följd av rättegången. I regel följer åklagaren det ordinarie förfarandet om det under rättegången framkommer ett nytt sakförhållande med avseende på den åtalade som inte anges i det ursprungliga åtalet. På åklagarens begäran får domaren dock tillåta att åtalet ändras vid samma förhandling, förutsatt att den tilltalade ger sitt samtycke och att detta inte påverkar förfarandets tidsfrister. Om åklagaren direkt väcker nytt åtal kan den åtalade i regel ansöka om att rättegången ska skjutas upp och om att nytt bevismaterial ska tillåtas.

C) Vilka är mina rättigheter under domstolsförhandlingen?

i. Måste jag vara närvarande under rättegången? Under vilka omständigheter kan jag vara frånvarande under rättegången?

Den tilltalade har rätt, inte skyldighet, att närvara vid rättegången. Domstolen får dock besluta att en tilltalad som är frånvarande ska tvingas att närvara, om detta är nödvändigt för bevisupptagningen utöver förhöret.

Har jag rätt till tolk och översättning av handlingarna?

Ja, i enlighet med artikel 143 i straffprocesslagen.

iii. Har jag rätt till advokat?

Den tilltalade har rätt att utse högst två försvarare. En misstänkt/åtalad person som inte har utsett eller saknar en försvarare bistås av offentlig försvarare.

iv. Vilka andra processuella rättigheter bör jag vara medveten om? (Exempelvis misstänkta som inställer sig i domstol.)

Enligt artikel 523 i straffprocesslagen ska den tilltalade och dennes försvarare under alla omständigheter ha sista ordet vid förhandlingen om de begär det, annars är förfarandet ogiltigt. Dessutom bör det påpekas att parterna och deras försvarare när som helst och i alla skeden av förfarandet kan inkomma med skriftliga inlagor eller framställningar till rätten.

D) Möjliga straff

Domaren meddelar en fällande dom om den tilltalade utom rimligt tvivel befinns vara skyldig till det brott som han eller hon är åtalad för, och fastställer en påföljd och eventuella frihetsberövande åtgärder. Vid en fällande dom meddelar domaren också utslag om krav på ersättning och skadestånd. Om domaren beslutar att den tilltalade ska betala skadestånd ska domaren också fastställa beloppet, såvida detta inte är en fråga för en annan domstol.

Senaste uppdatering: 22/03/2023

Sidans nationella språkversion sköts av respektive medlemsland. Översättningarna har gjorts av EU-kommissionen. Det är möjligt att översättningarna ännu inte tar hänsyn till eventuella ändringar som de nationella myndigheterna har gjort. Europeiska kommissionen fritar sig från allt ansvar för information och uppgifter i detta dokument. För de upphovsrättsliga regler som gäller för den medlemsstat som ansvarar för denna sida hänvisas till det rättsliga meddelandet.

3 – Mina rättigheter efter rättegången

A) Har jag rätt att överklaga domen?

Ja, i regel – med förbehåll för de undantag som föreskrivs i lag (se artikel 593 i straffprocesslagen) – kan fällande domar överklagas. Mot domar i första instans får överklagandet inges direkt till kassationsdomstolen.

B) Vilka andra rättsmedel har jag?

Ett kassationsöverklagande på de grunder som anges i lag (se artikel 606 i straffprocesslagen) – utöver de fall som föreskrivs i särskilda bestämmelser – kan inges mot domar som meddelats efter överklagande eller domar som inte kan överklagas.

C) Om jag döms, vad får det för konsekvenser?

i. Belastningsregister

I allmänhet registreras slutliga brottmålsdomar bland annat i den berörda personens belastningsregister.

v. Verkställighet av domen, överföring av frihetsberövade personer, villkorlig dom och alternativa påföljder

Villkorlig dom: Vid ett fängelsestraff eller en frihetsberövande påföljd i högst två år, eller ett bötesstraff som ensamt eller tillsammans med motsvarande frihetsberövande påföljd enligt lagen totalt motsvarar en frihetsberövande påföljd i högst två år, får domstolen i stället för fängelsestraff besluta om en prøvotid på fem år om domen avser ett grovt brott och på två år om domen avser ett mindre allvarligt brott. Högre straffgränser föreskrivs för minderåriga och vuxna under 21 år (tre respektive två och ett halvt år).

Alternativa påföljder: Enligt artikel 53 i lag nr 689 av den 24 november 1981 får domstolen, när den avkunnar en fällande dom, delvis ersätta ett frihetsberövande med en annan påföljd, om den anser att frihetsberövandet inte får överstiga två år. Om den anser att frihetsberövandet inte får överstiga ett år får den ersätta påföljden med domstolsövervakning (*libertà controllata*). Om den anser att frihetsberövandet inte får överstiga sex månader får den ersätta påföljden med motsvarande böter.

Verkställighet av dom: Utom när det gäller en person som redan är frihetsberövad för gärningen då den slutliga domen avkunnas, kan i allmänhet verkställigheten av ett fängelsestraff – däribland eventuell återstående tid av ett längre straff – som inte är längre än fyra år och som inte har utdömts för vissa grova brott (enligt artikel 656.9 a i straffprocesslagen och artikel 4a i lag nr 354/1975) upphävas av åklagarmyndigheten genom ett förordnande som delges den dömda personen och dennes advokat. Förordnandet ska bland annat innehålla uppgift om att en ansökan om ett alternativ till ordinarie fängelsestraff får inges inom de lagstadgade tidsfristerna. De domare som övervakar verkställigheten av domar (*Magistratura di Sorveglianza*) fattar beslut om sådana ansökningar.

Överföring av frihetsberövade personer: Bestämmelserna i lagdekret nr 16 av den 7 september 2010, som antogs i enlighet med delegerad lag nr 88 av den 7 juli 2009 (gemenskapslag 2008) för att anpassa italiensk nationell lagstiftning till rådets rambeslut 2008/909/RIF av den 27 november 2008 (om tillämpning av principen om ömsesidigt erkännande på brottmålsdomar avseende fängelse eller andra frihetsberövande åtgärder i syfte att verkställa dessa inom Europeiska unionen) eller bestämmelserna i bilaterala internationella fördrag som Italien är part i *på detta område ska tillämpas*.

Senaste uppdatering: 22/03/2023

Sidans nationella språkversion sköts av respektive medlemsland. Översättningarna har gjorts av EU-kommissionen. Det är möjligt att översättningarna ännu inte tar hänsyn till eventuella ändringar som de nationella myndigheterna har gjort. Europeiska kommissionen fritar sig från allt ansvar för information och uppgifter i detta dokument. För de upphovsrättsliga regler som gäller för den medlemsstat som ansvarar för denna sida hänvisas till det rättsliga meddelandet.